

محکومیت ظاهری

بیانه مسخره جمهوری اسلامی

امیرفیض- حقوقدان

سخنگوی وزارت خارجه جمهوری اسلامی در رابطه با مصرف سلاح شیمیایی در جنگ های داخلی سوریه بیانه ای داده که موضوع این تحریر است؛ متن بیانه این است:

<ایران کاربرد سلاح شیمیایی در سوریه را بدون توجه به عاملان و قربانیان آن محکوم میکند>

این در حالی است که کشور آلمان، ایران و روسیه را در استفاده از سلاح شیمیایی در سوریه مقصر میدانند.

بیانه مسخره

بیانه وزارت خارجه جمهوری اسلامی بی پایه و بسیار مضحک است؛ زیرا:

۱- بیانه، نفس عمل یعنی کاربرد سلاح شیمیایی را محکوم کرده است؛ و این عمل یک کار مسخره بتمام معناست؛ زیرا کنوانسیون منع سلاح شیمیایی که در تاریخ ۱۳ ژانویه سال ۱۹۹۳ در پاریس فعال شد و در سال ۱۹۷۷ جنبه اجرائی بخود گرفت و در حال حاضر ۱۸۸ کشور از جمله جمهوری اسلامی عضویت آنرا دارند و مرکز آنهم در لاهه، هلند است، عمل کاربرد سلاح شیمیایی را قبلاً بسختی محکوم کرده است. بنابراین محکومیت چیزی که جنبه بین المللی دارد و ایران هم آنرا امضا کرده و بتصویب مجلس هم رسیده محکوم قانونی است و دیگر محکومیت بوسیله بیانه در رابطه با موضوعی که محکومیت جهانی دارد عمل لغو و مسخره است.

۲- ملاحظه دارید که مسئله استفاده از سلاح شیمیایی در سوریه تنها از جانب جمهوری اسلامی و احتمالاً ترکیه محکوم شده است؛ آیا میتوان گفت که از ۱۸۸ کشوری که کنوانسیون وین را امضا کرده اند فقط جمهوری اسلامی و ترکیه است که آن عمل را محکوم کرده اند؟ البته که خیر زیرا همه کشورهای عضو کنوانسیون منع استفاده از سلاح های شیمیایی قبلاً عمل مزبور را محکوم کرده اند و محکومیت مکرر در مکرر بی معناست.

۳- دقت در این مورد ضروری است، زمانی که کشورها یک عمل خلاف اصول و عهدنامه های بین المللی را محکوم میکنند و بسیار هم متداول است کل عمل را محکوم میکنند.

محکوم کردن کل عمل، یعنی نفس عمل بعلاوه مرتکب ویا مرتکبین و تامین زیانهای زیان دیدگان در حالیکه وزارت خارجه جمهوری اسلامی عمل استفاده از سلاح شیمیایی را در جنگ سوریه محکوم کرده و صریح و قاطع وبا ذکر بدون توجه به عاملان و قربانیان آن <دقت و حساسیت لازم را بکار برده که محکومیت، متوجه مرتکب کشور استفاده کننده از سلاح شیمیایی در سوریه نگردد بعبارت دیگر نفس عمل را محکوم کرده است؛ و این چنین محکوم کردن با عدم توجه ویا منتزع ساختن عامل جنایت استفاده از سلاح شیمیایی و متضررین و مقتولین آن خلاف ضوابط حقوقی و عمل لغو و نقض غرض است.

۴- نقض غرض است، زیرا هدف از ممنوعیت استفاده از سلاحهای شیمیایی جلوگیری از کاربرد آن بوسیله کشورهای و در نهایت تامین امنیت بشری است و لاجرم محکوم کردن عمل مزبور منهای مرتکبین و یا متضررین از آن (بیانیه وزارت خارجه جمهوری اسلامی) تامین کننده غرض کنوانسیون وین و سازمان منع سلاحهای شیمیایی نخواهد بود.

مثالش را میتوان چنین آورد دادگاههای کیفری از اینجهت مجرمین را شناسائی و محاکمه و یا محکوم میکنند که مانع تجری مرتکبین بشود اگر دادگاهی حکمی که میدهد در حکم بگوید فقط عمل روی داده شده محکوم میشود و حکم کاری به مجرم و یا زیان دیده ندارد آیا این حکم مسخره نیست؟

۵- محکومیت، همواره متوجه عمل بعلاوه شخص عامل است؛ و هر جا محکومیت هست محکوم و متضرر از جرم هم هست. بیانیه وزارت خارجه جمهوری اسلامی که دور عاملان و متضررین از جرم را خط بی توجهی کشیده است با اصول حقوقی مباینت کامل دارد.

۶- اساسا محکوم کردن استفاده از سلاح های شیمیایی به اعتبار تبعات آن است که متوجه قربانیان و زیان دیدگان آن و بطور کلی بشریت میشود و اگر قرار باشد که محکومیت استفاده از سلاح شیمیایی توجهی به قربانیان نداشته باشد، چرا باید استفاده از سلاح شیمیایی محکوم بشود، همه تلاشهای بین المللی و حساسیت جهانی در راستای توجه به قربانیان و زیان دیدگان از مصرف سلاح شیمیایی است واقعا مسخره تراز این نمیشود که در بیانیه وزارت خارجه جمهوری اسلامی آمده است که کاری به قربانیان ندارد. پس به چی کار دارید؟ نفس عمل استفاده از سلاح شیمیایی را که سالهاست محکوم کرده اید.

۷- انسان متحیر میشود چگونه ممکن است کشوری تصاویر کودکان شیمیایی زده در سوریه را ببیند و بعد هم اعلام رسمی کند که جمهوری اسلامی توجهی به آن قربانیان ندارد پس انسانیت و شرافت بشری کجا رفته است؟ هر چند نمیتوان از جوامع اسلامی، انسانیت و شرافت بشری انتظار داشت

ولی نه درحدی که انسان آن تصاویر را ببیند و بعد هم بگوید واعلامیه جهانی بدهد که جمهوری اسلامی توجهی به آن ندارد!

۸- مفهوم بیانیه وزارت خارجه جمهوری اسلامی عسس مرا بگیر است، زیرا بیانیه رساگر آن است که جمهوری اسلامی واقف است که بهرحال اتهام جهانی استفاده ازسلاح شیمیایی متوجه اسد و روسیه و جمهوری اسلامی (ایران) است و به همین دلیل واهمه داشته که بگوید عامل استفاده ازسلاح شیمیایی هر کشور و گروهی که باشد مرتکبین محکوم میباشند؛ زیرا مورد از موارد اعلام قبول وتوجه جرم به جمهوری اسلامی است.

کنوانسیون بی مصرف

مقصود ازبی مصرف بودن کنوانسیون این است که متن کنوانسیون طوری است که کشورها درقید اخلاقی برای خودداری ازاستفاده ازسلاح هسته ای قراردارند وضمانت اجرای محکمی درمقابل عدم رعایت کنوانسیون منع استفاده ازسلاح شیمیایی وجود ندارد.

توضیح اینکه ضمانت اجرای کنوانسیون، ازطریق شورای امنیت ملی سازمان ملل قابل ظهوراست. لاجرم، اگر موضوع به شورای امنیت احاله نشود ویا بشود ولی با وتوی یکی ازاعضای شورای امنیت مواجه شود، پرونده تخلف، مختومه ویا قابل طرح شدن نخواهد بود.

نمونه های برجسته ای موید مطلب است درحلیچه حدود ۵۰۰۰ تن در اثر حمله شیمیایی عراق کشته و ۱۰ هزار تن مصدوم ناقص العضو شدند، اصلا موضوع به شورای امنیت نرفت، زیرا مصلحت آمریکا نبود. (مجاهدین خلق در همکاری با عراق شرکت داشتند).

در ویتنام میلیون ها ویتنامی دراثر استفاده ازمواد شیمیایی که عنوان برگ زرد را داشت و آمریکای مصرف کننده، مدعی مصرف آن برای ریزاندن برگ درختان بود میلیون ها ویتنامی را کشت و ناقص کرد، این جنایت ضد بشری به شورای امنیت رفت زیرا عامل آن آمریکا یکی از اعضای شورای امنیت بود.

بنابراین اجرای عدالت براساس موازین وهدف اصلی کنوانسیون نیست، بلکه اجرای عدالت در مسیر دسته بندی های سیاسی کشور های بزرگ گم میشود.

توضیح بیشتر

توضیح بیشتر اینکه دراولین تصمیم بین المللی که درسالهای ۱۹۲۵ درمورد سلاح شیمیایی اتخاذ گردید، کشورها تنها به عدم مصرف واستفاده ازسلاحهای شیمیایی مقید شدند نه تولید و انبار آن و این یک تصمیم وکنوانسیون بسیار بی ربطی بود زیرا هدف ازتولید، مصرف استریال نمیشود مصرف را ممنوع کرد ولی تولید را آزاد گذاشت این نقیصه درسال ۱۹۶۸ با صدورقطعنامه ای (کنوانسیون) که به امضای کشورها رسید، تولید و انبار کردن سلاح شیمیایی هم مشمول ممنوعیت گردید، ولی هنوز تکلیف کشورهائی که بموجب کنوانسیون سال ۱۹۲۵ سلاحهای شیمیایی در انبار داشتند روشن نشده و موجودی آنها دست نخورده باقی مانده بود.

تنها دوکشور یکی ایببی درسال ۲۰۰۳ حاضر به قبول عضویت درکنوانسیون سال ۱۹۶۸ شد وتمام ذخائرشیمیائی خود را زیر نظر سازمان ملل ازبین برد و دیگری سوریه بود که در اثر تهدید آمریکا حاضر شد که تمام ذخائر سلاح شیمیائی کشورش را زیر نظر آمریکا ودریک کشتی آمریکائی امحاء کند و اینکار را هم کرد؛ وموضوع مورد تائید سازمان ملل وکارشناسان آمریکائی هم قرار گرفت.

بنابراین با وجود کنوانسیون منع تولید وانبارکردن ومصرف سلاحهای شیمیائی کشورهای جهان مملو ازسلاحهای شیمیائی است.

این اشاره هم بجاست که دولت اسرائیل به کنوانسیون ۱۹۶۸ که تولید وانبارکردن واستفاده ازسلاح شیمیائی را ممنوع کرده است نپیوسته همانطور که به عضویت آژانس بین المللی اتمی درنیامده است.